

КНИЖКА ПЕТА

1941 — 1942

ГОДИНА XXXVII

СЕСТРА

Лилия цъвти въ градина,
Богъ я срѣдъ цвѣтя избра
съ нея детство да премина:
Тя е моята сестра!

Гугутка трепти на двора,
въ трудъ, и отдихъ, и игра,
моя вѣчна е упора:
Тя е моята сестра!

Денница блести въ небето,
съзорява се зора,
обичъ грѣе ми сърдцето:
Тя е моята сестра!

БРАТЪ

Свѣтълъ ангелъ ме закриля,
гдето да съмъ въ тоя свѣтъ,
съ погледи следи ме мили:
Моятъ скжпъ и вѣренъ братъ!

Радостъ ли, награда, слава,
обичъ ли ми отдадатъ,
пръвъ ме щедро поздравява:
Моятъ скжпъ и вѣренъ братъ!

Неуспѣхъ ли ме наказва
за устрема ми крилатъ,
топли думи ми изказва:
Моятъ скжпъ и вѣренъ братъ!

Иванъ Карановски

